

ЗМІСТ

- 9 Подяка
- 11 Вступ
- 18 ВАЖЛИВО РОЗУМІТИ
- 21 **Я вірю в Ісуса. Навіщо мені Святий Дух?**
- 43 **Що тебе стримує?**
- 65 **Що саме ти знаєш про Святого Духа?**
- 91 **Для чого Він тобі?**
- 115 **Справжні стосунки**
- 137 **Забудь про Його волю для свого життя**
- 161 **Надприродна церква**
- 183 Післямова
- 191 Для лідерів груп
- 201 Про автора
- 202 Про співавтора

Вступ

Ви можете подумати, що називати Святого Духа «забутим Богом» — це занадто. Можливо, ви й погодитеся з тим, що християни зосереджують забагато уваги не там, де потрібно, але вважатимете явним перебільшенням казати, що ми *забули* про Святого Духа. Я так не думаю.

На мій погляд, Святим Духом катастрофічно нехтують і забувають про Нього у практичному житті. Хоч ніхто з християн не заперечує Його існування, та я готовий закластися, що мільйони з них не можуть впевнено сказати, що відчули Його присутність або пережили Його дію у своєму житті протягом останнього року. А багато християн навіть і не вірять, що таке взагалі можливо.

Критерієм успіху в церковному служінні сьогодні стала більша відвідуваність, аніж дія Святого Духа. Сприйняття церкви як «проведення часу» було широко розповсюджене у 80-х і 90-х, оскільки вона розбавляла нашу буденність хоча б кілька годин на тиждень, церкви

заповнили скоріше зосереджені на собі споживачі, аніж сповнені Святим Духом послідовники.

Можливо, ми звикли до таких змін у церкві й відчуваємося надто комфортно, щоб відчуті серйозність проблеми. Але що було б, якби ви зростали на безлюдному острові, де більшість часу читали б Біблію? Уявіть, що через двадцять років вас рятують, і пізніше ви приходите до типової церкви. Дуже ймовірно, що будете шоковані (з багатьох причин, але це вже інша розмова). Якби ви читали Писання поза контекстом культури сучасної церкви, то були б переконані, що Святий Дух — як повітря, життєво необхідний для кожного віруючого. Ви знали б, що Він наповнював ранніх християн силою, яка допомагала робити незбагненні вчинки, жити життям, що виглядало безглуздим для тодішнього часу і, зрештою, поширювати історію Божої благодаті по всьому світу.

Існує величезна різниця між тим, що ми читаємо в Біблії про Святого Духа, і тим, як живе сьогодні більшість християн. Вас може це вразити, але в багатьох сучасних церквах взагалі не відчувається Його присутність. І це, я вважаю, є суттю проблеми.

Якби я був сатаною і моя кінцева мета полягала у зруйнуванні Божого царства та Його наміру, однією з моїх найважливіших стратегій було б зробити все можливе, щоби християни забули про Святого Духа. Ефективність втілення цього плану (я сказав би, що сьогодні це дуже поширена слабкість тіла Христового), напряму пов'язана з тим, що більшість із нас не відчуває задоволення ні в церкві, ні самою церквою. Ми розуміємо, що бракує чогось дуже важливого. Це відчуття настільки сильне, що дехто взагалі відходить від церкви і Слова Божого.

Я вважаю, що те *«щось»*, чого нам так бракує, насправді — *«Хтось»*, а саме — Святий Дух. Без Нього ми намагаємося діяти виключно власними силами і досягаємо лише тих результатів, на які здатна людина. Світом рухають любов і дії, які не є людським творінням.

І церква ніколи не відрізнятиметься від інших зібрань людей, якщо в ній не буде Святого Духа. Коли християни живуть у силі Божого Духа, свідчення їхнього життя стає надприродним. Церква не може не бути інакшою, а світ не може цього не помічати.

Коли я писав цю книгу, мені не давало спокою одне питання: чи може взагалі людина добре описати таку сокровенну тему, як Святий Дух Бога? Це питання лякає мене більше, ніж будь-яке інше. Водночас я не можу уявити чогось важливішого для Божої церкви по всій землі, й особливо в розвинутих країнах, де, схоже, Святий Дух майже зник із більшості церков. Безумовно, я пишу в західному контексті, але знаю, що тіло Христове живе і розвивається, Святий Дух діє в Африці, Південній Америці й Азії. Також знаю, що Бог неповторним чином діє в різних місцях і в різний час, і я переконаний, що частково це пояснює різницю між їхнім і нашим духовним життям. Вірю, що дія Святого Духа особливо помітна там, де люди істинно прагнуть Його, де відчайдушно підкоряються Його волі й не відволікаються на гонитву за багатством чи комфортом (як це робимо ми).

Світло сучасної церкви значною мірою було витрачене на пріоритети й цінності цього світу, тому сьогодні воно вже мерехтить і майже догасає. Більшість людей бачать цю проблему, та мало хто робить щось для її вирішення, а ті, хто таки намагаються щось робити, обирають помилкові рішення. Замість того, щоб відверто й змістовно розмовляти із сучасною культурою, ми погодилися на компроміси і в багатьох випадках нічим не відрізняємося від цього світу. Не знаю, що спонукає мене писати ці роздуми — покликання чи відчуття гострої необхідності. Можливо, і те, й інше. Насправді, я не маю «права» писати цю книгу, але вірю, що вона повинна бути написана, тож дав їй життя, сподіваючись, що Бог використає мої думки для Своєї слави.

Святий Дух життєво важливий для нашої сьогоднішньої ситуації. Звичайно, Його присутність необхідна завжди, але сьогодні — особливою мірою. Зрештою, якщо Святий Дух діє, Його ніщо не може зупинити. Якщо Він не буде діяти, наше життя не даватиме плодів, і неважливо, скільки зусиль та грошей ми витратимо. Тому церква губить свій сенс, якщо стає суто людським творінням.

Можливо, нам бракує не так теології, як теологічної *чесності*. Багато хто має знання, але не має сміливості визнати, що існує невідповідність між тим, що ми знаємо і як живемо. Написано сотні теологічних книжок, присвячених вченню про Святого Духа, Трійцю та інші доктрини. Але ця книга — інша. *Очевидні, некомфортні та вкрай важливі* — ось так я описав би ті істини, про які йтиме мова на цих сторінках.

У наступних розділах розглянемо основні теологічні погляди про Святого Духа, які відомі більшості з нас. Ми заглибимось у деякі ключові тексти Біблії, що стосуються Божого Духа і розглянемо випадки, коли знецінювали, мали помилкові уявлення і навіть боялися Його. Сподіваюся, що, чесно йдучи цим шляхом, ми вийдемо за рамки нашого теперішнього розуміння Святого Духа і почнемо шире спілкування... щоб пережити Його присутність щодня, кожної миті. А ще, слідуючи за Святим Духом, ми зможемо постійно ділитися тим, як Він *діє* у нашому житті саме *зараз*, а не тим, що Він *зробив* кілька місяців чи років тому. Нагадаємо собі про силу і мудрість, дану нам у Божому Дусі, та ревно проситимемо більшого. Коли ми довіряємо Його керівництву, Він виводить нас із розчарувань та слабкості і приводить до життя, сповненого впевненості та сили... життя, наповненого плодами Святого Духа.

Я молюсь про те, щоб ваше змінене, наповнене Божим Духом життя саме так захоплювало людей:

«Помітивши відвагу Петра й Івана і дізнавшись, що це люди невчені й прості, вони *дивувалися*, бо знали їх, що були з Ісусом» (Дії. 4:13).

Можливо, вам буде непросто читати цю книгу. До якої б конфесії ви не належали, ймовірно, у вас є сформовані переконання і приховані стереотипи щодо Святого Духа. Приготуйтеся відкласти вбік власне уявлення, щоб відкритися для того, чого Бог хоче вас навчити. Ви готові це зробити?

Хтось, почувши слова «*Святий Дух*», може злякатись, що попереду в цій книзі на нього очікує «харизматія». Ще хтось може подумати про дуже консервативних християн, які не визнають Божого Духа ні словом, ні ділом. Запевняю вас, тут не буде ні першого, ні другого. Є багато стереотипів (деякі з них мають підставу для існування), також є безліч крайнощів, що з'являються через різні необ'єктивні погляди.

Деякі люди багато говорять про Святого Духа, навіть пишаються Ним, але в їхньому житті немає Його плодів. Інші говорять про Нього теоретичними чи науковими термінами, але не переживають Його дії. Є й такі, що фактично взагалі не звертають уваги на Святого Духа і, як можна здогадатися, рідко мають досвід особистих стосунків чи близькості з Ним. Та іноді трапляються й ті, хто *нечасто* говорить про Святого Духа, але своїм життям потужно відображають Його присутність і дію.

Дехто був би радий почути зараз, що наше завдання полягає в тому, щоб знайти здоровий компроміс між нездоровими крайнощами. Але ми не будемо цього робити. Коли йдеться про Бога, компроміс — це одна з найбільших помилок. Бог — це не одна зі складових нашого життя. Він не бажає бути одним з багатьох, Він прагне заповнити

кожну частину нашого буття. Подібно, коли шукаємо «здоровий компроміс» стосовно присутності Святого Духа в нашому житті, ми припускаємо, що хтось із нас занадто сповнений Ним, а комусь Його не вистачає. Але насправді я ще не бачив жодної людини, в якій було б забагато Святого Духа. Ну, добре, я зустрічав немало людей, які забагато говорили про Нього, але жодного, хто був би справді переповнений Його присутністю.

Чи взагалі можливо достатньо пізнати Бога? А забагато? Чи може людина досягнути такого стану, коли їй буде вистачати тієї близькості, сили та розуміння Бога, яку він чи вона переживає у своєму житті? Я не можу собі такого уявити. Хіба кожна зустріч з Богом не спонукає нас ще більше Його пізнати?

Зрозумійте мене правильно: я не закликаю до тієї нездорової крайності, коли кажуть: «Людина не здатна осягнути Бога цілком, тому їй не потрібно Його пізнавати». Я кажу про те, що слід визнати: нам, християнам, ніколи не буде «все зрозуміло» про Бога. Він неосяжний, ми ж — обмежені, і завжди залишатиметься частина Його характеру, яку ми зможемо пізнати; прояв Його любові, яку зможемо переживати; вияв Його сили, яку зможемо використати для Божих намірів.

Не можу точно сказати, що ти відчуєш, коли зрозумієш, що не здатен сповна пізнати Бога або пережити Його присутність, але закликаю продовжувати шукати, незважаючи ні на що. Знаю одне: якщо ти повністю покоришся Святому Духу, Він відкриє ті істини, що дані тобі Богом (Ів. 16:14).

І, напевно, головною проблемою є те, що ми стримуємо себе, замість того, аби повністю віддати своє життя Богові. Людина поводиться, ніби замовляє в кав'ярні: «Мені, будь ласка, трішки віри в Бога і святості, дякую». Це насправді означає приблизно таке: «Я не хочу віддавати Богові ті сфери свого життя, які для мене дійсно важливі, тому краще просто виберу собі оце, оте... і, можливо... ще оце теж, і буду виконувати».

Так християнство не працює. Читаючи Біблію, я бачу, що життя послідовників Христа було цілковито віддане та скероване Святим Духом, воно залежало від Нього й було Ним переповнене.

У Першому посланні до Коринтян Павло пише, що він говорив «не в переконливих словах мудрості, але в проявах Духа та сили», щоб їхня віра була «не через людську мудрість, а через Божу силу» (2:4–5). Пізніше, у тому ж посланні, він ще раз підкреслює, що «Царство Боже не в слові, а в силі» (4:20).

Сьогодні в більшості церков я чую, як багато люди говорять й демонструють людську мудрість, але не бачу в них багато Божої присутності й сили. А ви бачите?

Я вже втомився від одних тільки розмов про Бога. Хочу побачити, як Він діє через мене, *Cornerstone Church* і через тіло Христа по всьому світу. Я знаю, що є щось більше. Ми всі це знаємо. Ось чому написав цю книгу — щоб виявити разом з вами, як Бог кличе нас до більшого, через присутність і силу Святого Духа.

Я не хочу прожити решту свого життя там, де є зараз, зупинившись в одній точці. Зрозумійте мене правильно: Бог вже зробив дуже багато в моєму житті, і я вдячний за це. Просто я переконаний, що є щось більше. Є ще більше Святого Духа і ще більше Бога, ніж будь-хто з нас будь-коли переживав. І я хочу пізнати це — не просто розумом, не тільки серцем, але і всім своїм життям.

Я хотів би, щоб, розпочинаючи цю книгу, ми запалали бажанням більше пережити Святого Духа. Відкриймо для Нього наші серця й життя, як ніколи раніше. Нехай силою Божого Духа, прочитавши цю книгу, ви станете іншими людьми, ніж були раніше.